

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Caraș-Severin
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Valea Domanului II, nr.17
Localitatea Reșița
Județul Caraș-Severin
Tel : 0255/214197
Fax : 0255/220103

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulată de societatea nerezidentă **x GERMANIA**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub
nr..../....2011, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin sub
nr..../...2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin a fost sesizat de Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, prin adresa nr....CS/05.03.2013, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..../11.03.2013 asupra contestației formulată de societatea nerezidentă **x Germania**.

Societatea nerezidentă **x** contestă Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../11.08.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

În conformitate cu prevederile art.3 alin.(1) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală prin adresa nr.907318/28.02.2013, înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr.2065/06.03.2013, a delegat competența de soluționare a contestației formulată de societatea nerezidentă **X** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii nr..../11.08.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, Serviciul de reprezentanțe străine, ambasade și administrare a contribuabililor nerezidenți, structuri specializate de soluționarea a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Caraș-Severin.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul Soluționare Contestații, urmarea adresei nr.907318/28.02.2013 a Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală, transmite la

D.G.F.P. Caraș-Severin prin adresa nr..../CS/05.03.2013, dosarul contestației societății nerezidentă X Germania, acesta fiind înregistrat sub nr...../11.03.2013.

În temeiul art.5 alin.(2) din O.P.A.N.A.F. nr.3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, societatea nerezidentă X din Germania a fost înștiințată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice ... - Serviciul Soluționare Contestații, prin adresa nr...../02.04.2013, despre delegarea de competență a soluționării contestației formulată de aceasta, către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcției sus amintite.

Prin urmare, având în vedere prevederile art.23 alin.(2) din Directiva 2008/9/CE a Consiliului Uniunii Europene din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare și constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 205 alin.(1), art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, este legal investită cu soluționarea contestației formulată de societatea nerezidentă X din Germania.

I. Societatea nerezidentă X formulează contestație împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../....2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București.

Contestatoarea contestă decizia respingerii la rambursare a TVA, deoarece această respingere de rambursare se bazează pe faptul că facturile anexate nu conțin baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată exprimate în lei.

Contestatoarea, motivează faptul că organul fiscal a luat la cunoștință de aceste facturi în două rânduri (atât la înregistrarea cererii, în 1 aprilie 2011, cât și în august 2011, când ele au fost transmise la solicitare, din nou, via e-mail), deci s-au luat la cunoștință informațiile conținute în aceste facturi. Or, în aceste condiții, societatea nerezidentă susține că nu s-au solicitat aceste informații suplimentare (baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată exprimate în lei) în nici un moment și prin nici un act de corespondență, ci direct s-a respins cererea de rambursare pe motiv că nu se dispune de aceste informații.

Contestatoarea, arată că în conformitate cu art.20 alin.(1) din Directiva 2008/9/CE, organele competente sunt obligate, atunci când consideră că nu dispun de suficiente informații pentru a soluționa cererea de rambursare TVA, să solicite aceste informații suplimentare înainte de a lua o decizie. Contestatoarea susține că nu s-a solicitat această informație, deși prin Tratatul de aderare la UE, România a aderat la acquis-ul comunitar, înțelegând obligația de a se conforma (printre altele) directivelor emise de Consiliu, și în acest caz, refuzul pe baza lipsei unei informații nesolicitate constituie o conduită abuzivă. Prin urmare, din acest motiv contestă decizia nr..../....2011.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București s-a respins integral la rambursare TVA în sumă de ... lei.

III. Luând în considerare documentele existente la dosarul cauzei, constatările organului fiscal, susținerile societății și prevederile legale pentru perioada analizată, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă persoana impozabilă nerezidentă, neînregistrată în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei solicitate, în condițiile în care aceasta este evidențiată în valută în facturile prezentate în susținerea cererii de rambursare, iar corecția facturilor nu s-a efectuat potrivit dispozițiilor legale precum și în condițiile în care nu s-a făcut dovada plății taxei solicitate.

În fapt, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr....../...2011, organele fiscale au respins la rambursare TVA în sumă de ... lei solicitată de societatea nerezidentă X din Germania prin Cererea de rambursare nr....../...2011, cu număr de referință, aferentă perioadei cuprinse între ...2009-...2009, pe motiv că facturile anexate la cerere, emise de SC A SRL, reprezentând servicii achiziții autoturisme nu conțin baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată exprimate în monedă națională română – LEI, nerespectându-se prevederile art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu prevederile art.155 alin. (5), lit.n) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.72 alin. (1) Titlul VI din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin H.G. nr. 44/2004 și cu prevederile art.159 alin.(1) lit b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin contestația formulată, societatea nerezidentă motivează că organul fiscal a luat la cunoștință de aceste facturi în două rânduri (atât la înregistrarea cererii, în 1 aprilie 2011, cât și în august 2011, când ele au fost transmise la solicitare, din nou, via e-mail), nefiindu-i solicitate informații suplimentare (baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată exprimate în lei) în nici un moment și prin nici un act de corespondență.

Având în vedere că, contestația formulată nu poartă amprenta ștampilei societății nerezidente X, organele de soluționare prin adresa nr...../...2013 au adus la cunoștința acesteia prevederile art.23 alin.(2) din Directiva 2008/9/CE a consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută de Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, precum și dispozițiile art.206 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, solicitându-i transmiterea cu adresă de înaintare a unui exemplar al contestației, așa cum a fost transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub nr....../....2011, semnată și stampilată în original.

Prin adresa f.n. înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr....../...2013, societatea nerezidentă X răspunde solicitărilor formulate de organele de soluționare a contestațiilor și transmite un exemplar al contestației așa cum a fost transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub nr....../....2011, semnată și stampilată în original.

Prin aceeași adresă contestatoarea precizează că atașează o copie a facturilor fiscale care fac obiectul cererii, la aceasta fiind anexate factura nr..../...2009, factura nr...../17.08.2009, factura nr.17.08.2009, emise de SC A SRL către societatea nerezidentă X

În drept, potrivit art. 147² alin.(1) lit a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și ale pct. 49 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare:

“ ART. 147²

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România; [...] “

Normele metodologice:

“49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, **poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România.** Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)-m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect; (...)

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) **Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal. (...)**

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintea statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.(...)

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;
2. închiriere de mijloace de transport;
3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);
4. taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;
5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
6. cazare;
7. servicii de catering și restaurant;
8. acces la târguri și expoziții;
9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;
10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

(...)

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(...)

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008.“

De asemenea, conform art.5 și art.6 din Directiva a 9-a/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE:

„Art. 5 (...) Fără a aduce atingere articolului 6, în înțelesul prezentei directive dreptul la o rambursare a taxei aferente intrărilor este determinat în temeiul Directivei 2006/112/CE, astfel cum se aplică în statul membru de rambursare.

Art.6 Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă nestabilită în statul membru de rambursare trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită.”

Din normele legale sus - citate rezultă că legiuitorul a stabilit o procedură specifică prin care persoanele impozabile stabilite într-un stat membru pot solicita rambursarea TVA achitată pentru livrări de bunuri, prestări de servicii sau importul de bunuri efectuate în beneficiul lor pe teritoriul unui alt stat membru, solicitare supusă unor condiționalități specifice acestui tip de rambursare, și anume: persoanele în cauză să nu fie înregistrate sau să nu aibă obligația înregistrării în scopuri de TVA în statul căruia i se solicită rambursarea, să nu efectueze livrări de bunuri sau prestări de servicii în perioada pentru care solicită rambursarea, pentru care locul livrării sau prestării este în statul membru căruia i se solicită rambursarea, să depună o cerere de rambursare în termenul legal și să îndeplinească anumite formalități specifice (depunerea cererii pe un format cu un anumit conținut, la care să anexeze toate documentele aferente, să depună documente care să evidențieze taxa în lei achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită, să trimită pe cale electronică copii de pe facturile fiscale în care baza de impozitare este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro etc.)

Astfel se reține că, firmele străine care solicită rambursarea de TVA în temeiul Directivei a 9-a trebuie să îndeplinească condițiile cumulative, specifice și peremptorii acestui tip special de rambursare, așa cum rezultă din pct.49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitară în materie.

În cauză, sunt aplicabile și dispozițiile art.146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

“ ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

Cu privire la documentele justificative, art. 155 alin. (5) lit.n) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și pct. 72.1 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“ART.155

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

(...)

n) indicarea, în funcție de cotele taxei, a taxei colectate și a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a următoarelor mențiuni: (...)”

Norme metodologice:

“ 72.(1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de control trebuie asigurată traducerea în limba română. **Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar dacă operațiunea nu este scutită de taxa, suma taxei trebuie înscrisă și în lei.** Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.”

În speță, societatea nerezidentă X din Germania a solicitat rambursarea sumei de ... lei, dintr-un număr de 3 facturi denumite „Invoice” emise de un furnizor intern, în care baza de impozitare, taxa pe valoarea adăugată colectată și suma totală de plată sunt înscrise exclusiv în valută (euro), fără nici o mențiune cu privire la suma taxei exprimată în lei, contrar prevederilor legale în vigoare.

Se reține că, la adresa f.n. înregistrată la D.G.F.P. sub nr..../....2013, societatea nerezidentă atașează copiile facturilor fiscale nr. .../...2009, nr..../...2009, nr..../2009, emise de SC A SRL către societatea nerezidentă X, care conțin modificări față de cele depuse inițial, în sensul că au înscrisă baza de impozitare în valută și suma taxei pe valoarea adăugată în lei, având menționat cursul de schimb folosit în vederea determinării TVA aferentă celor trei tranzacții.

Față de situația de fapt reținută și documentele existente (inclusiv cele prezentate ulterior) la dosarul cauzei, din analiza acestora, rezultă următoarele:

Înscrierea în lei a taxei colectate prin facturile emise de furnizori/prestatori este o obligație expres stipulată în legislația fiscală în materie, menită să asigure colectarea corectă a taxei la bugetul statului în care are loc livrarea bunurilor și prestarea serviciilor, prevederile art.155 alin.(5) lit.n) din Codul fiscal fiind în concordanță deplină cu

dispozițiile art.230 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care prevăd ca „ sumele indicate în factură se pot exprima în orice monedă, cu condiția ca valoarea TVA de plată să fie exprimată în moneda națională a statului membru în care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.”

Astfel, numai taxa exprimată în lei și înscrisă în facturi poate fi solicitată la rambursare de persoanele impozabile stabilite în alt stat membru al UE, întrucât numai în această situație există certitudinea cu privire la cuantumul taxei colectate la bugetul statului de către furnizorii/prestatorii români și, pe cale de consecință, a cuantumului sumei susceptibile a fi restituită pentru beneficiarii comunitari.

Referitor la cele 3 facturi atașate la adresa f.n. înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..../...2013, respectiv factura fiscală nr. .../...2009, nr. .../ 2009, nr. .../...2009, în susținerea contestației, care conțin modificări față de cele depuse inițial, în sensul că au înscrisă baza de impozitare în valută și suma taxei pe valoarea adăugată în lei, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât nu au fost corectate potrivit dispozițiilor art. 159 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede în mod expres:

“ART. 159. - (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.”

Deși din prevederile legale, se reține că în mod obligatoriu, corectarea facturilor se efectuează de către emitentul facturii (furnizor), și nu de către beneficiar, acest aspect nu înlătură obligația persoanei care solicită rambursarea TVA să verifice dacă facturile fiscale cuprind toate informațiile obligatorii, respectiv că îndeplinesc toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, și eventual, să solicite furnizorilor corectarea lor.

De precizat este faptul că, cuantumul TVA al fiecărei facturi cuprinsă în Cererea de rambursare nr..../...2011, cu număr de referință ..., aferentă perioadei cuprinse între ...2009-...2009, este diferit de cel înscris în facturile atașate la adresa f.n. înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..../....2013.

Referitor la prezentarea documentelor care atestă plata facturilor, se reține că pct. 49 alin.(1) din Normele metodologice prevede în mod expres că persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru al Uniunii Europene poate solicita rambursarea doar a taxei pe valoarea adăugată facturată în lei și achitată pentru bunurile mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul său în România.

Potrivit art.3 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în cazul taxei pe valoarea adăugată sunt aplicabile principii clare, principii care se regăsesc și în jurisprudența Curții Europene de Justiție și care sunt pe deplin transpuse în legislația

română în materia TVA, în special, la art. 147² alin.(1) lit a) și art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și la pct. 49 alin.(1) - (6) și pct.72 alin.(1) din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează condiții obligatorii pe care trebuie să le îndeplinească persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru a solicita rambursarea taxei facturată de alte persoane impozabile, între care: **dovada achitării TVA și prezentarea tuturor documentelor și informațiilor necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată.**

Se reține faptul că, la dosarul cauzei nu există niciun document justificativ de plată a facturilor pentru a căror taxă se solicită rambursarea, or obligația de a aduce dovezi privind achitarea taxei în România revine persoanei impozabile care solicită rambursarea în temeiul Directivei a 9-a.

Directiva 2008/9/CE a Consiliului conține prevederi clare cu privire la prezentarea dovezii care să ateste achitarea taxei de către solicitant, prevederi în baza cărora se rambursează TVA achitată în alt stat membru decât statul membru de stabilire.

Trebuie subliniat faptul că la depunerea contestației, contestatoarea nu a prezentat niciun document, fapt precizat și de organele fiscale în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, și anume: “ în data de ...2011, X a transmis la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București contestația nr...., la care nu a anexat nici un document, (...)”, deși cunoștea poziția organelor fiscale.

Singurele documente prezentate în susținerea cauzei, sunt copiile facturilor fiscale nr. .../...2009, nr. .../...2009, și nr. .../....2009, atașate la adresa f.n. înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin sub nr..../....2013.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale aplicabile speței, se reține că societatea nerezidentă X din Germania nu este îndreptățită să beneficieze de rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, prin intermediul mecanismului special instituit de Directiva a 9-a și de art. 147² alin.(1) din Codul fiscal care transpune această directivă, în condițiile în care nu s-a conformat dispozițiilor obligatorii prevăzute de legislația națională și comunitară în materie.

Drept pentru care, urmează a fi respinsă contestația formulată de societatea nerezidentă X împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr...../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, prin care s-a respins integral la rambursare TVA în sumă de ... lei, solicitată de societate.

Pentru considerentele arătate în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie precum și în baza prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de societatea nerezidentă **X din Germania** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoane impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..../...2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru taxa pe valoarea adăugată respinsă integral la rambursare în sumă de lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, conform procedurii legale, în termen de 6 luni de la comunicare, la instanța competentă.

DIRECTOR EXECUTIV,

XXXX